

فرهنگي خونديخ

(ٲولنيزي ليكني)

ليكوال : شاه محمود كڊوال

۱۴۰۲ ل

فرهنگي خونديخُ

(ٽولنيزي ليکني)

ليکوال : شاه محمود کڊوال

۱۴۰۲ ل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پيليزه

زه په داسې وخت کې دا اثر ترتيبوم چې اندېښمن يم ليکلي اثار به مې همداسې خپاره او شيندلي پاتې شي او بيا به يې د راټولولو څوک نه وي؟! بله خوا تازه مې گڼې ليکنې (فيسبوک) له منځه وپورلې، ځکه مې خپلې ځينې هغه ليکنې راټولې کړې چې بيلابېلو مجلو، ورځپاڼو او جريدو کې خپرې شوې دي.

دا ځينې هغه ليکنې دي چې ما په قلم ليکلي او بيلابېلو اثارو کې خپرې شوې دي. کمپيوټر شوي يا سافټ بڼه يې راسره نه وه چې بيا مې ترتيب او چاپ کړې وای، بيا ليکل يې راته ستونزمن وو، ځکه مې يې تصويرونه واخيستل او دلته يې خپروم، ځينې پکې نيمگړې دي؛ يو مخ يې شته بل نشته، خو که ژوند وو، ځينې ليکنې يې بيا ليکم او تر اوس يې سمې خپروم، خو که نه وم، همدا مې ومنئ!

په دې اثر (خونديځ) کې هغه ټولنيزې ليکنې دي چې سافټ يې نه لرم، ځينې شعرونه مې هم پکې شته چې کېدای شي زما په شعري ټولگه (سندرېزې ساندي) کې وي. يوه کوچنۍ انگرېزي ليکنه هم پکې ده چې ما د انگرېزي زده کړې په بهير کې ليکلې وه او يوه ژباړه چې له پښتو مې انگرېزي ته کړې وه.

په تصويرونو کې ليکنې تر ډېره د لوست وړ دي. پوهېرم، ښه به وای چې بيا مې ليکلې وای، خو زموږ په هېواد کې په راتلونکي باور ډېر بې باوره دی، همدارنگه د خپرونې نوم، گڼه او نېټه هم په ډېرو کې ښکاري.

درنښت

شاه محمود کډوال

۱۴۰۲/۳/۲۳

قانون د قانون ساتونکیو

تر پښو لاندې

شوي دي سبا راشه، سبا بيا ورغلم، د بل سبا وعده يې راکړه، په همدې کې شو ورځې تېرې شوې، په دې وخت کې زما يو ملگري راته وويل، چې د اجازه ليکونو کتابچې شته؛ خو ددې خپله شريني غواړي، هغه ورکړه نو دربه يې کړي او بله خبره دا چې ته دلته نوی يې ځکه نو دوی له تانه د شريني غوښتنه هم نه شي کولای، کار دې کوم کمېشن کار ته ورکړه ژر به خلاص شي؛ ځکه دوی د کمېشن کارانو سره بلد دي او رشوت هم ترې ښه اخلي؛ خو که ته هر څو ورځې راشي لاړ شي څه گټه نه لري، زه په دې خبره ډېر وځورېدم او د ترافیکو مدير صيب ته څو ځله لارم، هغه به هم راغی او د اجازه ليکونو اړوند کار کوونکو ته به يې وويل، چې دده کار خلاص کړئ؛ خو دا هسې يې مانا خبرې وي.

په همدې تگ راتگ کې په ما باندې څه کم يوه مياشت تېره شوه؛ خو په پای کې دې ته اړ شوم چې د اجازه ليکونو (لائسنس) د امریت د کار کوونکو شېريني ورکړم، په لومړي سر کې چې کله د اجازه ليکونو امر صيب د مېز له خانې څخه اجازه ليک راووست؛ نو ويې ويل، چې سلگون راکړه، بيا هغه چا چې اجازه ليکونه ډکول او ليکل يې، هغه زما لږ څه ملگري و، هغه راته وويل، چې موږ د کتنپلاوي لپاره درې سوه کلدارې اخلو؛ خو ته زما ملگري يې

که څه هم زموږ په هېواد کې د قانون پلي کېدنه له ډېر پخوا څخه سسته او کمزورې ده، هغسې چې هېواد مو وروسته پاتې دی؛ نو هر څه وروسته پاتې دي؛ خو کله ناکله د ځينو دولتونو په پېرونو کې يې غښتلتيا موندلې او لږو ډېر پلي شوی دی.

د غويي د جگړه ييز بدلون راوروسته يون په ترڅ کې قانون بيا ورو ورو ښکته راپېوته او د مجاهدينو په پېر کې ځنکدن ته ورسېد، طالبانو بيا په ځينو برخو کې څه ناڅه ساه وړپوه کړه او لږ څه په خوځښت شو، له هغې وروسته په هېواد کې د ولسواکۍ پېر راغی او هېوادوال د بشپړ قانون پلي کېدو ته سترگې پر لار شول، تر دې دمه که څه ډېر پرمختگ شوی؛ خو بيا هم داسې خلک د دولت په څوکيو کې ناست دي، چې د خدمت باور گول پرې حرام او گناه ده، د ډېرې خواشيني ځای لادادې، چې هر څه ښکاره کېږي پټ نه دي.

څه وخت وړاندې ما غوښتل خپل د چلونې اجازه ليک نوی کړم؛ ځکه د کار نېټه يې پوره شوې وه، د ترافیکو مديریت ته لارم له مدير صيب نه مې امر واخيست او د اجازه ليکونو امریت ته مې خپل غوښتنلیک يووړ، د نوموړي امریت يو کار کوونکی راته وويل، چې اجازه ليکونه خلاص

نوي

خپري

او

زړي

کاني

پخوانۍ موزه پاتې نه وه، ځکه د مجاهدينو او طالبانو د واکمنيو په بهير کې ډېر خپل شوي وه او ډېرې ناخوالې يې ليدلې وې، چې پدې توگه د دوی فکر هم بدلون مومندلی و، په حکومتونو او دولتونو يې باور کم شوی و او د دې هيله يې لرله چې جیبونه يې بايد ډک وي، نو د داسې اشخاصو څخه جوړ يو پوليسي ځواک د افغانانو په برخه شو.

څو ورځې وړاندې د خپل يو دوست سره چې ټريلر لاری چلوي او د پاکستان د کراچۍ له بندر څخه يې د باگرام مال بار کړی و مخ شوم، زما دغه دوست پخپله افغان، خو لاری يې د پاکستان او د هغه ځای نمبر پليټ لري.

د جلالکوټ په جنوب کې يې لاری ته ور پورته شوم او مخ په بنار راغلو، د چپرهار په زړه هډه کې مو ترافیک (پوليس) ته د سلگون په ورکولو وکولای شول چې د بنار په منځ کې په پاڅه سرک لار شو او له هغه بل گډوډ سرکه خان وساتو، ورو ورو د درونټې دروازې ته ورسېدو هلته هم د پوليسو سر تيري لاس نيولي و، چې راکړه هغه هم يو سل افغانۍ تر لاسه کړې.

په لاره کې مې د خپل دوست سره د پوليسو د کړن په اړوند خبرې کولې، نو زما چلوونکي دوست ترې ډېر سر وټکاوه او ويې ويل چې د تورخم څخه په راتېرېدو مونږ ډر بوران ډېر د نارامۍ او ويرې احساس کوو، هغه وويل چې څلور، پنځه سوه کلدارې يواځې په تورخم کې پوليس له مونږ څخه اخلي او همدارنگه درې سوه کلدارې په ډکه کې راڅخه اخلي چې ټولې يې غېر قانوني اخيستل کېږي.

د اوږد مزل نه وروسته د سروبي ولسوالۍ څخه تېر شوو او هغه ځای ته ورسېدو چې لاری او نور موټرونه په کې تم کېږي او په خپل خپل وار سره د لته بند له لارې کابل ته ځي، دلته هم د پوليسو يوه پوسته وه چې تر څنگ کې يې يوه چرايي جوړه کړای شوې ده او کومې لاری چې پدې چرايي ونه شي ختلاي هغه نه پرېږدي يا يې د پيسو د اخيستلو نه وروسته پرېږدي. د پوليسو يو سرتيري راغی او مونږ ته يې وويل چې دوه سوه روپۍ راکړئ او ځئ، کنه، نو پدې چرايي مو خېژوم، مونږ روپۍ ور نه کړې؛ نو امر يې وکړ چې په چرايي ور وخيژئ، بڼه وه لاری، مو زوروره وه، په چرايي ور وختله او لاړو.

د لته بند له گډې وډې لاری خدای (ج) په بڼه توگه وويستلو او د ختيځ له لارې کابل بنار ته ور ننوتو، چې د باگرام سرک ته په تاوېدلو سره پوليسو ودرولو او خپلې دوه سوه افغانۍ يې واخيستلې، دلته؛ نو يو نوی عذاب پيلېږي، په تېره لاره کې يواځې پيسې غوښتل کېدلې، خو دلته کنځلې، وهل او ډېول

د طالبانو د سياسي واکمنۍ له پايه وروسته او په هېواد کې د نړېوالو پير مرستې د نوي سياسي واکمنۍ د را منځته کېدو سره، يو ډول نوي ماشينونه، چې د نوي نړۍ، د نوي ټېکنالوژۍ په مټ جوړ شوي وه، د پوليسو او نورو کارکوونکيو د جوړونې لپاره هېواد ته راوړل شول. دغو ماشينونو وکولای شول د خپل چلوونکي د غوښتنې سره سم په څو اوونيو او مياشتو کې له هر ډول انسان څخه پوليس، پوځ او يا نور څه جوړ کړي، دغو ماشينونو څه نا څه يواځې د ظاهري بڼې پر بدلون خپل اغېز څرگند کړو، خو د باطني او فکري بڼې په بدلون کې يې اغيز څرگند نه شو.

دولت چې له ټوپکوالو او غير مسوولو کسانو څخه يې زړه ډېر شپڼ و، ډېر يې دغو ماشينونو ته ور وغورځول او ماشينونو هم ترې پوليس جوړ کړه.

د نويو پوليسو د جوړونې تر څنگ د پخوانيو دولتونو د پوليسو افسران هم په دندو وگمارل شول، چې ډېر يې هېوادپال او سپېڅلي خلک وه، خو په هغوی کې هم هغه

څوک ناپېيلی دی؟

دناپېيلي يا بېطرفه له ويي سره ډېره مينه لري او تل دا وايي، چې مونږ ناپېيلي يو. دا خبره، چې دوی ولې ځانته ناپېيلي وايي او خوښوي، چې ناپېيلي واوسي. لامل يې دادی، چې زموږ په هېواد کې دغورځنگونو ترمنځ مبارزه سوله ييزه نه، بلکې جگړه ييزه وه او لاهم دوام لري. دغه مبارزه که څه هم، چې له پخوا جگړه ييزه وه، خو په هېواد کې دغورځنگونو درامنځته کېدلو او دغويي له اوښتون څخه وروسته ښه څرگنده شوه، چې غورځنگونه يو ډبل سره په جگړه اخته شول او ديو بل په رېږولو، نيولو، وژلو دښمنيو پر خپلولو او لوتولو يې پيل وکړ. کله به چې يو غورځنگ د دولت واگې ترلاسه کړې؛ نو له صفره ترسلو پورې ټول دولتي کارکوونکي به يې د خپل گوند او غورځنگ غړي کړل او پر دندو به يې وگومارل. که څه هم، چې د دندې او څوکۍ وړ به نه گڼل کېدل او ډبل غورځنگ غړي به يې خپل دښمنان وبلل. مطلب دا، چې هغو به له دوی سره فکري سمون نه درلود، له دندو به شړل کېدل. که څه هم د دندې او څوکۍ وړ به ول، په همدې توگه به يې د مخالف غورځنگ غړي بنديانول، رټل، وژل او شړل. دهمدغه دود له لامله ډېرو افغانانو غوره وگڼله ترڅو ځان ناپېيلي او بېطرفه وښيي، خو داهسي دځان تېر ايستل دي او د نړۍ پرمخ څوک ناپېيلي پاتې کېدای نه شي.

دخپل منځي جگړو پر مهال کله، چې دمجاهدينو او د واکمن دولت دسرتېرو ترمنځ جگړې روانې وې؛ نو ډېر خلک، چې د دولت دواکمنۍ لاندې سيمو کې اوسيدل همدا يې ويل، چې مونږ ناپېيلي يو، خو دمجاهدينو مزائيلو هغوی نه پېژندل. همدارنگه هغه

انسان له پيدايښته ديو فکر خاوند و، خو انساني فکرونو پړاو پر پړاو وده او پراختيا مونده، هر انسان په لومړيو پېرونو کې پر دې فکر کاوه، چې څه ډول وکولای شي خپل او دنورو انسانانو ژوند ته پرمختگ او وده وروبخښي؛ ځکه، نو پايله يې نن زموږ پرمختللي انساني نړۍ ده.

څرگنده او طبيعي خبره ده، چې په نړۍ کې ډېر انسانان شتون او ژوند لري، فکرونه او اندونه لري خو په دوی کې هغه فکرونه پراختيا او وده مومي چې دنړۍ نور انسانان يې ومنې او خپل پرمختگ په کې وويني. لومړی يو انسان فکر کوي، هغه يې بيا څو ملگرو ته څرگندوي فکر او غور پرې کېږي. په پای کې همدغه يو فکر د ډېرو انسانانو فکر شي او په يو غورځنگ او تنظيم بدل شي. ځينې فکرونه داسې وي، چې انسان پرې د خپل ځای څخه يوگام حرکت هم نه شي کولای، ځينې يې بيا داسې وي چې يو هېواد پرې پراختيا مومي او ځينې يې ټوله نړۍ ونيسي.

معلومه ده که يو انسان هرڅومره پرمختللی او ښه فکر ولري او نورو ته پراختيا ونه مومي؛ نو گټه يې ډېره لږ وي؛ خو، چې کله يو غورځنگ دهغه د ښه او پرمختللي فکر سره سم کار وکړي، گټه يې هم ډېره وي. په پښتو کې يو مثل دی، چې وايي (له يو لاسه ټک نه خېژي) او يا (په يو گل نه پسرلی کېږي) دغسې د انساني ژوند دپرمختگ لپاره ديو غورځنگ او تحريک اړتيا ده؛ خو داهم اړينه ده، چې ووايو: کله ناکله ځينې غورځنگونه دانساني ژوند دشاتگ او وروسته پاتې والي لامل هم گرځېدای شي. زموږ په هېواد کې داسې ډېر وگړي شته، چې هغه

Translated By: Shah Mahmood "Kadwal"

FILMS & the YOUTHS Today

When the film discovered and cinema industries made, so films producers could to show and appear a written story in screen of cinema. Therefore, they have changed a lot of written and spoken stories as films.

The film reflection was most in society, because, the showing of films by screen of cinema hasn't affected only educated people, so uneducated people were effected and enjoy from films.

The cinema become in first line of arts, when some popular stories of world changed to films. From

1950-1980 it's a special and important period of cinema and films, which is known as "golden period" it's true that film is amusement, but it's also right to say arts are for benefits and target, U.S.A, U.K, Germen, France, Italy, India and Japan are most popular films producing countries in the world. European and American films have most customers viewers in the world, but the Indian films lovers are in Asia and Africa, the American films are most famous around the world due to its new discoveries.

The Indian film industries made has made by English peoples, which the Golden Period's actors were affected from American and English actors.

In this time Indian film producers choose eastern peoples, and some stories for their films

and film actors could act and appear as eastern peoples.

In old Indian films there was connection among environment and characters, but now there is no connection among them, in this time the Indian cinemas are face to some problems, Indian want to race with American films as it was before, and try to cheat from American films, those problems which Indian films studios are involved in are lack of good actors, technique, modern technology, financial and other problems.

Now I am going back to explain affection of European films on to Indian films.

In new Indian films the cloths are alike western's peoples, characters are like Indian boys and girls, but acts are deferent, sometime they act like Indian and most time they act as European. It is important to choose environmental characters for a film, it is important to choose a type of character for example; there must be deference among characters of a doctor and a farmer, but there is no deference between Indian and European films, and producers try to display some bare and sexy parts in their films. Nowadays the Indian film industries are faced with most problems, therefore they want to improve and get money by stripping of girls and boys to sale their films in world market, so to race with American films. Now we will see the affection of Indian films in our society, our people don't have information about their environment and society, because most of them are uneducated, so they just know about Indian films, but don't know about other world's films, therefore they think that the life is in Indian films, but these kind of films damages our youth's moral and characters, these youths forget their characters and culture, day after day they take apart with their home, environment, religion and society unfortunately we should say that other people get benefits of our national awards and culture, they write stories and make films about theme, but we don't have an effective cinema to work for Afghan nation and to show our culture to other people of the world.

Alfred Noble

Alfred Noble was one of the famous scholars of the world. In 1833, he was born in Stockholm city of Sweden his father who named Amanowel, was a well-known inventor but selfish. Noble was the first scholar, who discovered Barnit Glycerin and Explosives "dynamite" Since Noble was a kind and human loving person he made all his discoveries for smashing rocks small pieces of stones to be used in the construction of roads, bridges and houses. That his constructions were used against humanity, he was very sorry and remorseful.

By: Anwarullah "Anwar" Student of Ad

On November 27, 1895, Noble wrote in his will: "G all my wealth which is 31 million kronor in the name Noble prize to someone, who works for the peace tranquility of human beings and makes extra ordin inventions."

The Noble prize is awarded every year on December, coinciding with his death anniversary.

The first winner of Noble prize named Author and scholars, who won the Noble prize twice, were M Curry and Powling. Noble died in December 1896.

Love

(Shah Mohammad Kandewal)

Love is the name of a greatest world that I can't find or choose any definition for it.

Love has a world that has beautiful gardens, *buildings, reviews, ocean beaches and others.

We believe that this world, which we live on, has created for the love. so people have born for the love.

If there isn't love there won't be life.

Love has several faces, love with parents, brothers and sisters, wife, children, life, money, buildings, etc.

I think a best love is love with human

These three things, which are important to do

By: Samim "Arif"

1. Believe in three things: Dooms day, Unity, Mission
2. Respect three things: Parents, Law, Teachers
3. Obtain three things: Knowledge, Good character, Nobility
4. Avoid three things: Falsehood, Backbiting, Tale bearing
5. Remember three things: Death, Favor, Advice
6. Have willingness for three things: Kindness, Truthfulness Humbleness
7. Fight for three things: Islam, Country, Right
8. Struggle for three things: Pray, Jihad, Legal income
9. Be careful with three things: Step, Pen, Oath
10. Keep three things clean: Body, Clothes, Thinking
11. Use three things Always: Wisdom, Courage, Patience
12. Control three things: Anger, Heart, Tongue

Women Place in Our Society

Ajmal Student of Intensive

What place is of women in our society is one of the important questions? In every walk of life our women too have demanded equal rights. They want equal seats

in assemblies, equal number of posts in the government services, equal charges of freedom and movement in society and equal rights in domestic life. Modern women shun the responsibilities of motherhood and prefer to work at schools, hospitals and offices. Thus the eastern concept of women has been completely shattered

Human Psychology:

If viewed in the light of human psychology, this trend concerning the

place of women in our society look rather one sided. Women have been created with special bodily frame, which men don't possess, and therefore, their duties are also considerably different from these of men. If a woman wants the duties of me. She is trying to escape from her duties. She is trying to do a job for which she is not physically fit. We have the example of Chinese woman before us.

Islamic Conception:

Islam presents a very clear solution of the problems. It recognizes the importance of both the sexes and gives them equal rights in all fields of life. In a Muslim society a woman is as important and respectable as a man. But as Islam believes that their duties differ from each other. she is to work as a mother and teacher of a nation. The holy Prophet (peace be upon him) said: "the paradise lies under the foot of mother." what a noble tribute! Islam stops women from

taking part in the social, po economic or cultural field of li muslim woman is supposed to be a read as a Muslim young man. recognizes the quality of the two but it doesn't recognize that the ta the two sexes are also alike. In our S it is not so if we want to copy the v culture we should be ready for the results as the west is facing.

1. Said
Mohammad "Swallalaho
Wasalam":

"None of Truly believ
he wishes for his brother
wishes for himself. (Al-H

2. Said
Mohammad "Swallalaho
Wasalam":

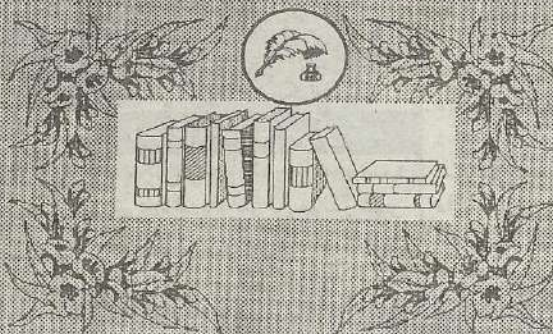
"Seek for knowledge
in China." (Al-Hadith)

نعت شريف

شاگر
 ننداره دي دمخ دپير لري ثواب
 رسېدي دي نه شي حسن ته گلاب
 ټول مخونه ددو نېاستاله مخ جار شه
 زېښاپي لره دي کم دي دالقاب
 ستاله نوره رب پېدا تمام جهان کر
 تېاره بي ورکه دجهان کره په شتاب
 چي خپره شوه ستا دمخ رڼا جهان کي
 خوب روپان بي دجهان کره ټول بي تاب
 نازنين بل له تانه شته محمده (ص)
 رب به ورکړي سثا منکروته عذاب
 پاک الله واپي راضي له هغه چايم
 چي راضي تري مصطفى وي په هر باب
 اي شاگره خوز نبي له خان رضا کره
 ده وپتا دخپل کتاب دپاک وهاب

گلبنونه ، کلکڅونه

قافله درنگ وپوي درومي سبا شو

نزل

شاه محمرد کډوال
 که رنځور يم په بدن چنچو خورلي
 خوشاکريم چي خپلواک يم غلام نه يم
 بېخانه کي څو بي لاري ووم رڼا ته
 زه په تمه دنشرو او دجسام نه يم
 حق به پالم زه دسر او مال په بېسه
 طلبگار زه دقدرت او مقام نه يم
 چي مي خوښ کړ افغانيت او اسلامت تر
 زه کما مې باب يم تل تر تله ناکام نه يم
 ظالمان په ټول کورم پورته ددار سرته
 وېرېدونکي بي دزور او دقمام نه يم
 دشاعر دخولي کلام پخه مېوه يم
 له خوندونو څخه پېښي دکيمه خام نه يم
 دلېلا دسپين تير پشان محريم
 تېاره نه يم که کډواله منابام نه يم

دناز قدم راوا
 ورمه کره غ
 دزلفر هر بو ت
 مالگېنه ادا و
 خمار مي څنډ
 ډالي کره ام
 زړه در قسب
 ابداري شونډي
 وعدي دتورو
 ټناکي کره وځ
 دوخت په انتگر
 شمله کره غ
 چاره تېره راو
 ناترسه باره
 دا ژوند په ژوند
 خوازه دمېن
 په زړه دپښت
 ماله تپه و
 دېو افغان
 دميرو بلار
 نور تېر شه
 گېډي دگل

مومنو هېوادوال را

تاسو پوهېږي چي دملاربا خطرناکه ناروغي دمخنيوي
 حشره وژونکي دوا لړل شوي پشه څښاکي په ډېره ارزانه ب

دملاربا

قرارداد کوونکي دي ورشي
 دنگ هار دکان په مېله دملاربا شغرا ع حشره وژونکي

دمازیگر شفق

عبدالوارث تاند اکامي

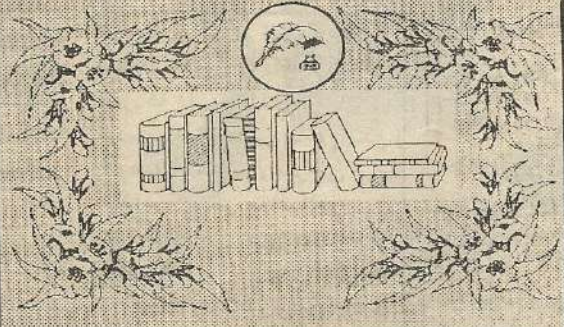
خيال مي دسيلونو په نغمه کي دي
عکس مي دشبنم په ائيه کي دي
به بوهيزم داخترنگه ژوند شولو
ژوند مي دمرگونو په خطرډه کي دي
داخبره په خوله درنه ويلي شم
په راز مي دستا گوره په زړه کي دي
داسي سوي ټنگار مه دسکور په شان
خبر که زما بار پدي صحنه کي دي
داچي درباب شرنک مي تر غوړه شولو
ژوند مي داوړونو په لجه کي دي
بادمازیگر شفق سالي غونډي
داسي مي ساليو په سپېده کي دي
شنه چي مي کيږدي په تورو غرونو کي
داسي مي دستور په يارانډه کي دي

ټپه شه

نصيراحمد ټټي

برهر زړگيه ددلبير ټپه شه
تورو تيارو ته دسحر ټپه شه
چي دحالت خيبي خبر شي خلك
سړي زگيروي په كودر ټپه شه
په مي په زړه کي غمه ژاږي ټپه شه
ورشه جانان لره په در ټپه شه
خوبه خاموشه وي زموره مينه
غمه سينكاره لكه دلب ټپه شه
په تش غزل باندې ريكين به نه شي
تزي ته هم دمازیگر ټپه شه

گلبنونه ، گلکڅونه

قافله درنگ و بوي درومي سبا شو

غزل

شاه محمود کډوال

نوربه ځان ساتم له ازار دښکلو
نه به کومه بيا ديدار دښکلو
داچي بي خلك ليوښه بولي نن
داوو يو وخت کي خبريدار دښکلو
هرچاته گوري ډير په ناز او نخرو
دزړونو ډول دي کاروبار دښکلو
وفا ته نه گوري دولت ته گوري
دغه خصلت دي او وقار دښکلو
وگوره خوار اوداساده عاشقان
ژاږي او وير کړي به سرار دښکلو
چي وفا اخلي اوحفا خرڅوي
ماته معلوم دي دا بازار دښکلو
وايي کډوال چي سرگردانه به وي
چي په ديبا شي هر جوك يار دښکلو

دم

که وایم غم
سترگي
په هرڅه
دلجونه
دهرښيارا
اوس به بي
دمقصد
گيله ل
چي مخامخ
ستا ټنگل
چي په ځوان
دماشومت
خبر دي که
سعيدي

زه تا غواړم پ
زه تا غواړم پ
زه تا غواړم پ
زه تا غواړم پ

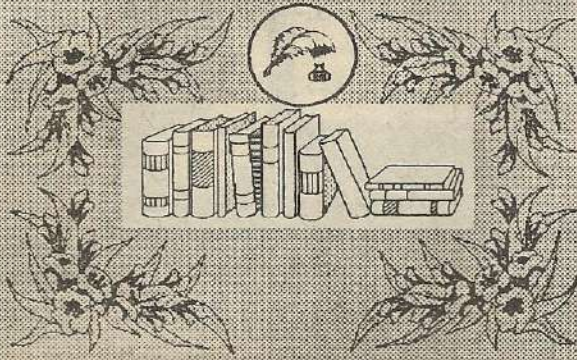
دلويو گناهونو څخه لويه گناه اودا جمله بي دري
دخدای جل جلاله سره شريك کول کړه صحابه کرامو
اودا په دوه قسمه دي يو داچي بلي يا رسول الله نو
مثل او شريك ثابت کړي او غير السلام وفرمايل
دخدای جل جلاله څخه ددغه دخدای جل جلا

دعوت اسلامي

اعتبار نه لري

دکل اغا دغلام صديق دزوي تذکره ورکه شوي ده اعتبار نه لري
دعبدالرحيم دحاجي بهرام خان دزوي دټيټوټيا ډاټسن ۱۱۲۶ نمبر ل ن
۱۹۹۳ ماځل مټر چي دا نمبر يې ۲۶۵۸-۳۴-۳ ال دي دجوازسير

گلبنونه ، گلکخونه

قافله درنگ و بوی درومی سبا شو

غزل

ملا محمد داؤد همت

الله دي ورکي کړي ترڅي ورځي دي
 د فراق ت څومره اوزدي ورځي دي
 لبه لبه هنره کوڅه سبکاريږي
 د عشق داور ډيري توډي ورځي دي
 نه ورکني شي شم نه چاره لرمه ؟
 زما د زړه په وينو سري ورځي دي
 يوه لحظه مي نه پرېژدي قرار ته
 درقيب دغه دنشي ورځي دي
 همت به کله خپل منزل ته رسي
 خدايه دا څه دانديښني ورځي دي

*** **

غزل

شاه محمود کهوال

ماچي په لور و غرو کرل گلونه
 ظالمه تابه تل ريبيل گلونه
 په څو اغزو کي مي راپټ کړه ترينه
 خو خزان بيا هم وليدل گلونه
 هسي ايري شوه بيا بادونو ويړه
 تاچي اوريل کي ايښودل گلونه
 عمر بي تمول انقلابو خوږلي
 شهيد ته کيږده په څو ځل گلونه
 راځي زرغون شو چيرته بل وطن کي
 يو بل ته داسي غږيدل گلونه
 څه کړل تالا والا خزان راځي
 څه سر و سکرونه و سپين . ل گلونه
 ډير نه منونکي شوه منونکي خلک
 کهوال چي جوړ کړه له غزل گلونه

څلور يزه

ز، ش
 موز د سرو ديوانو ويني پکي توی کړی
 دنښترو څنگل ټول په وينو سور دی
 ستاد زلفو غنچي ماتي کړي بادونو
 د زړه سواند د زړه ارمان ځکه رنځور دی

اعلانونه

که څوک يې داجاري خيال ولري

په تنکي توخچي کي واقع د پښتونستان د ملکيت اړوند يوه اندازه زراعتي ځمکه په اجاره ورکول کيږي که څوک يې داجاري خيال ولري خپل غوښتن

دالله تعالي دخوښي لپاره يو له
 بل سره مينه :-
 دپخوانيو نيکانو خلکو له
 خويونو څخه دا هم وه چي
 هغوي دالله تعالي دخوښي

ما داور په
 مادغم په
 چي دي زما
 لامي سبه په
 دنظر غ
 زره مي نور
 ته خاړو نه
 زما بودا س
 زلفي پورته
 شبه دي تـ
 زما زرکي د
 زړ پسي وار س
 محبت م
 ما سعيد

داگران وط
 هريو دسپ
 پخپل
 ځوانان ي
 که زه مالي
 بيا ه
 واپم چي ه
 نظام د
 هر ولايت
 پکي ننگ

په خاطر ستا
 نوددنيا په چار
 کومه معامله م
 هغه سره ستا دوه
 ناکه و اوسي ، ع

دادب گلونه

* قافله درنگ وېوي درومي سبا شو *

اندېښمن لږ دي وغږوه سترگي دخواره خوبه بېدار شه دي پرېوتې قام دپاره دي خادم او خدمتگار شه په بوگل پسرلي نه دي خو چې ټول ونه غوږېږي ځان ته ولي غره کېږي لږ سنگېنه او خاکسار شه فرعونې خوبونه پرېږده لږ دخدای په لاره سم شه دکل بدو درته وایم آخر وخت دي تویه گار شه ددنبه کارونه واره اخرت لره ضرر دي غېر له لرونځ اوله اودس نه فکر وکړه خبردار شه خوبه پروت ېې په ذلت کې عقل خدای درته در کړي دهمت ځېني کار واخله قام لپاره افتخار شه په دي نه ده چې زه ځان یم با پاچا یم همدا زه یم په عمل به دي خلاصېږي متقي او پرهېزگار شه اندېښمنه خو خبرې درته کومه غوږ دي کېده نور دي کېږو غوږ پرېږده ځان کشتي کړه ښه ډار شه

شاه محمود کېوال دادکور کلي خبره پتول نه دي پکار زمانه دښکونو هېرول نه دي پکار که اوسې دي وطن کې هرېږي زمور مهلمه دي مشري دکار وانونو ورکول نه دي پکار دښمن دمېروېس ځان زمور دي پدي پوه شي دښمن ته دوست وېل او ورور وېل نه دي پکار دخدای مهرباني ده مور له هرڅه نه پوره بو پرېمانه پرېمانې ده لاس نه پکول نه دي پکار که کانه رانه را کړي په بدل کې ېې باقوت وړي رقېب نه گوري هېڅ څه اخستل نه دي پکار رقېب مو په گلونو کې راوړي ځنځېرونه په لوي لاس پو انسان ته ځان ترل نه دي پکار کېوال خوبه اخر هم تررو خاورو ته ور کوز کړي ارمان احمد شاهي ېې ښخول نه دي پکار

څېري گربوان

کمين هده وال

توکل بابا چې اصلي ي توکل دقلندر زوي په رب په سنه ۱۱۶۰ هـ ش کي دننگرهار دښېسوي الي دخشکو په کلي کي لدلي دي او دبابا په نوم ېې شهرت موندلي دي بل بابا چې پوزوي چې خان نومېده ياتي شوي فرخان څخه پوه لور چې ېې بي په نامه يادېده کوله چې دخپل عصر ټول شاعران او ادېبان دده شعر او شاعري ته جبران وو دده دعصر شاعرانو نه شو کولاي چې په شعر او شاعري کي دده سره مقابلې وکړي داچي ارواښاد توکل بابا دخپل عصر پو غښتلي شاعرو و چې دېرې نموني ېې اوس هم دپېلگي په توگه دشعراو ادب دمېنه والو او پوهانو په

توکل بابا لنډه پېژندنه فضل الرحمن محصل خيل

شوي چې لعل بي بي په چې په کېښور و شوي وه ، نور د توکل بابا له کوم څوک نه دي پاتي بابا دخپل عمر په اوږدو ېې زده کړه کوله او دېو مار تقوا دار شخص په ېې په ښېوه کي شهرت د ارواښاد توکل بابا ټول په فقېري کي تېر او گوشه ېې پواځي ېې گوشه ني او فقېري اختېار کړه ي دي داسي شاعري هم بادداشتونو او زرونو کي شته دده په اشعارو کي عشقي او وطني نموني هم لېدل کېږي خومتاسفانه د توکل بابا دهغه وخت دشعراو شاعري کوم لېکل شوي اثر په ميراث ندي پاتي توکل بابا په ۱۲۳۰ هـ ش کال ددغه فاني دنېا نه سترگي پټي کړي او دهغه وصېت سره سم دخواجه نور ولي په هدېره کي چې دملرسي په شمال شرقي برخه کي په لنډه فاصله کي واقع ده خاورو ته وسپارل شو

ژوندي خيالونه *

سپد مېران روشن په شاعري کي زياتره که په مېو کي مستي وي دده شعره زياتره نو داخم به گېدلي

پرته دکافرستان
ار څخه بوه جلا او
سپمه ده داوسني
بیت جغرافيايي
او پولې بي له کومه
د کافرستان په درو
رو باندي دا اسلام
اخيږي شوي او د
ن په نوم نومول شوي
لدي دوري راهبسي
به د مرکزي اداري تر
سپت لاندي راغلي
پر اداري مرکز په
ته ځاي ورکړ شوي
پر دافغانستان په
شکېل کي پخوا
مار ولايت مشرقي
، په چوکاټ کي بوه
لي وه چي مرکز بي
اخاص کونړ به ابر
سماړ وچي حکومت
کمراني ته ارتقا وکړه
کيز بي چغسراي ته
شو ترڅو چي د مرحوم
مور محمد يوسف
سدارت په دوره کي
ش دافغانستان د ۲۹
واحدونو څخه يو
و شمېرل شو ،
ني سوابقو له مخي
سپمه په دننه کي
تجزیه شوي نه ده خو

دواکتر نجيب الله په وخت کي
۱۳۶۰ ش دکونړ ، لغمان او
نورستان سېمي دېو مستقل
ولايت په نوم په اداري
تشکېل کي رامنځ ته شوي
دکونړ موقعيت او حدود
دکونړ ولايت دهېواد په ختيځ
کي دېوي اوږدي لېکي په
شکل دجنوب ختيځ هندوکش
دغرونو دسترو سلسلو په منځ
کي له شمال څخه تر جنوب
پوري دجلال اباد تر ښار
پوري غزېدلي پروت دي چي
دختيځ طول البلد په ۷۱-۷۰
درجو د ۶۵-۲۳ دقېقواو
۱۴-۱۸ ثانبواو دشمالی
عرض البلد په ۲۴ درجو
۲۷-۳۴ دقېقواو ۱۳-۲۴
ثانبو په منځ کي دهېواد له
مرکز کابل څخه د ۲۴۰ کيلو
مترو په شاوخوا واتن لېري
پروت دي دافغانستان
جغرافيايي قاموس ت
۱۰۰۰۰۵ مخ نقشه فواصل
کيلو متري سرک ها دسمنډر
داوږود تل څخه بي لوړوالي
دهغه دېبلابلو محلاتو په
لوړوالي او ټېټوالي کي سره
توپېر لري خودغرونو لوړي
څوکي بي د ۲۶۷۷ مترو په
اندازه دبحر له سطحې څخه
لوړي دي (نورېا)

غزل

شاه محمود کېوال

هلته دکلي دخو پېغلو دپېغور له وېري
تپي تپي يم خوبها هم پروت يم سنگر ساتم
زه دشمشاد په لوره ناست يم گرد وهلي څني
له وياړه دک ښکلي وطن مي لر او بر ساتم
چي مي وېده احساس راوېښ کړي دغفلت له خوږه
گراني پېغور ته دي تل خلاص دغورو ورساتم
ته دا زما دوطن پېغلي په عزت کي ساته
زه به نړي کي مشره تاتل شملور ساتم
چېرته رقيب مي دوطن پېغلو ته ونه گوري
زه ددېدن په تمه نه يم گودر ساتم
زما پښتون سوگند هېڅکله ماتېدلي نه شي
وطنه تل به دي له ټولو منور ساتم
درقېب تبخ به دوطن په لوري پري نه ږدمه
کډواله تل لکه دوال په څېر تېر ساتم

غزل

داد محمد دلگېر

دژوند سپرلي مي خدا بړو په خزانو کي تېر شو
دک له ماتم وپرونو او ارمانو کي تېر شو
خاونده شه وکړمه غموس سېزلي يم
خوب وخنډا نه لرم په اور ختلي يم
دېار په درکي هم پېش ډېر ژر بدلې يم
دستېرو هېلو کاروان مي دورانو کي تېر شو
رڼا رڼا نشته توره توري تېراري دي
احساس مي ژويل مړاوي اسرې دي
گربړان مي لوند په اوښکو سترگي مي سرې دي
وصال دمېوودېار مي مېخانو کي تېر شو
دانظار شېبې ډېري اوږدي شوي پسي
خوښي به کله راځي ورځي هم شپې شوي پسي
سترگي مي لاري څاري کړي وړي شوي پسي
دپاکي مېني دور مي جېلخانو کي تېر شو
ستي ستي زړگي به هلته ټکور شي زما
دسولې لمر پلوشي بڼه کلي کور شي زما
بېهار افغان دلگېره سکني ورور شي زما
سر په سردا يم مجنون ژوند بېابانو کي تېر شو

خه کړي ده او که روحي
مزرورتيا له وجي له داسي
نروانو سره مخامخ يم دواړه
ازل خيري دي د سودا بي ژوند
به نتيجه کي دا عصابو په
سپستم کي بنيادي تخريبات
پيدا شول چي ناروغي شکل
بي اختصار کړ ، دخوب موازنه
بي گنده وده خوب چي
دا عصابو ارامتبا له پاره بوه
په زړه پوري وسپهله ده
د تخریب په حال کي لېدل
کيږي خه ناخه چي له تخریب
نه پاتي ده کله نا کله چي سودا
او تشويش کمزوري شي
د خوب وسپهله را ژوندي او دلير
وخت لپاره بو دروند خوب په
سترگو کي پيدا شي ، اوسم په
خوب بېده وم دپسرلي بڼکلي
موسم وو بڼکلي هوا په غرو او
رغو کي چلېده ، غمکي شين
او سور بڼکلي په مخ او ار کوي
گلان په سمسور باغ کي
غورېدلي په خوب بېده وم چي
بو نازنين لاس را اوږده
د گلو گېدي بي راته وادي
کړه دا گېدي په ډېر بڼکلي
شکل ملهار سمباله کوي وه ،
او ډول ډول د گلاتو نموني په
کي بڼکلي شووي وي
دملهار د گلو گېدي
دا سمبالينت ته گوته په غاښ
شوم ، چي تعجب مي د فکر په
تال کي وو د گلو په دسته کي
مي دخپل گل رنگ لته او ه ،

*** *** ***

دهجر د گلونو حساب شمار شورانه پاتي

غزل

رضوان الله همدرد مېله وال
ناستي په غلي په گودر کي داوبو په تمه تمه
مال بهار په باغ کي ژاړي د گلو په تمه تمه
اسمان کي چي بڼکاره شوي توري وږغي اخواد بخوا
مونه ورته گورو بارانو په تمه تمه
داناوي چي نن بساده بي سېنگاره پاتي شوي
بېسولي انتظار کړي د پردو په تمه تمه
بڼکلي کابل راته بېسنا چاپه بمو وړان کړ
دا جوړ به چپري بېساشي د زړو په تمه تمه
غوانانو متي ونغاړي وطن موبها سمسور کړي
غلبم راته ولاړ دي د حـ ملو په تمه تمه
همدرده همدردي خپل وطن سره ملام کړه
همداسي وړان وېجاړ دي کومکو په تمه تمه

غزل

شاه محمود کډوال

زما د عمر ونو دارمان په غـ کي
خپال مي وېده کرم دجانان په غـ کي
شين خالي گورمه په شنه تکرې کي
په شنه گودر د شنه اسمان په غـ کي
د ننگ شهيد مي بېگ خوب کي ولېدل
چي بي پراته وو ډېر گلان په غـ کي
خـ سداي دي اباد لره د گلو هزاره
لري ډېر بڼکلي شاعران په غـ کي
د اهم مېوه ده ستاد مېني اشنا
چي ورم رېښي رېښي گريوان په غـ کي
خه ترېنه سرو او خه تري تورو بوره
هېڅ پاتي نه دي د افسان په غـ کي
په جنتونو کي مي شپه وه بېگنا
چي ومه پروت دهغه گران په غـ کي
زما د کلي اندېواله اشنا
په محل خورا کړه دا خپل خان په غـ کي
که تاته باد شورنځـ بدلي کډوال
هله دي پروت د شين لغمان په غـ کي

کخلیم صفی الله

فکری می کنم من هم این کار را واجب میدانم و سعی می کنم زود تر کارت را درست کنم یک کمی صبر داشته باش عزیزم خدا خودش وسيله ساز است

امیر در حضور دیگران طوری حرف میزد مثل اینکه مرد کاسب به گدایی آمده باشد و از او تقاضای داشته باشد اما مرد کاسب دیگر نمی توانست سخت بگیرد و با خدا حافظی از مجلس بیرون رفت وقتی مرد کاسب بیرون رفت امیر شروع کرد به غر زدن «عجب مرد می هستند همین یک بار مزه را دیدند دیگر ماندن والا نیستند مرتب از ادم توقع دارند مثل اینکه پول طلب خرس است که یکروز یکدیگر روز می رود و سوسو میشود، درست است که انسان باید تا اندازه قدرت اش معاونت با دیگران بکند ولی چطور؟ خوب است که هیچ کس ادم را نشناسد، میگویند

حضرت علی کرم الله وجهه حضرت عمر فاروق اعظم رض شیبهای تاریک به خانه بنهبان می رفتند، و نان و خوراک می دادند، و هیچ کس نمی فهمید که این کار از کجاست خوب همه گرفتارند و احتیاج اند کهست که احتیاج نداشته باشد، و همیشه مردم مستحق محروم است، آخر ادم نمی تواند حرف تلخ بزند، و دل مردم را بشکند، ولی ماچی تقصیری داریم، ماچی کار می توانیم بکنیم، می بده، می بده الله اکبر ازین مردم

.....

حاضران گفتند بله درست است همینطور است خبر خواهی هم برای خودش درد سرهای دارد

این آخرین بار بود که خواجه کاسب به دیدار امیر موفق شد یکماه بعد وقتی خواجه برای ادم اوری می آمد کسی به خانه امیر راهش نداد غلامان گفتند «اینجا مهمانخانه نیست عوضی گرفته ای!»

ادامه دارد

هم رزم او هم بزم هم صوفی و پیه مسلک کی ورکا شوی پیه وجود کی دخیل بار امیر حمزه بیرون کی دتولنی دو حادت دفل صفی و پوه شوی و پهر از او پیه اسرار امیر حمزه چونگره بی جوروله دخیل بار سره غنگل کی هم گل و هم چمن و، هم ملهار امیر حمزه جرس دبه داری و دوهو زونوله پاره ورمه و پیستنه دسهار امیر حمزه زه شه و وایم شه دی حمزه داسی بو هستی وه بورنگ دانسانیت و دسپنگار امیر حمزه رحمن په پل روان و در حطن په مینه مست و بلبل و ثنا خوان و پیه چفسار امیر حمزه په روح بی درود وایم جنتونه بی نصیب شه خورتوری ظریفی کیره مانشار امیر حمزه

شنه خالونه

حبات الله صالح

چی خارمه ورته لاره دبدتونه ورنه غوارم چی ملنگ بی شم کوخه کی خبیراتونه ورنه غوارم چی خواره لگی دخویه تهمتونه بی دمینی هغه شیه دی سبانه شی شبگیرونه ورنه غوارم ای غمازه لری می پر پرده دبار سترگوته چی گورم غصه مکره لپرونوته تش نازونه ورنه غوارم زه بورا مین په گل یم داغ زو کله پروا کورم چی سوری سپنه ورخم شونلهی گلونه ورنه غوارم بار دنازه به خندل مابه بی سر په غنکلن کبیتود هغه ناز هغه خندا هغه وختونه ورنه غوارم باور و کیره ای ناصحه مینه پاکه فرهادی کرم لوتمار نه یمه صالحه شنه خالونه ورنه غوارم

شاه محمود کهلوال

اوریل دی پاک کیره دباروتوله گسردونواشنا پری پوه نینه دسپرلهو بیکلی گل کبیده نه اهیسی بیکلو سره دارنگی بدرنگه گلان بو خوش خوش روبه او خوش بو په اوریل کبیده دوطن بن می سوز بدلی بلبل هبش نه وایی خوری نغمی په گونگه زبه دبلیل کبیده که دی په مینه او ایمان خلکو باورونه کورو کهلواله امخکی ورته ته خیل هر غزل کبیده

مَه بَه نَهْمِه خَو کَوْرَه ظَلَم رَا نَه عَل وَا لِي تَن
 گیدی رگور می لری بهت زما په لول کبیده

بنائیست لقمه هه پلا کلا

بنائیست او بنکلا د مهربان خدای ج ورکړه ده چې نهکمرغه وگړو ته یې وربښي، بنائیست ډول ډول دی، څوک به یو کسب او کمال بنکلی وي، څوک به اخلاقو، څوک په پوه او څوک هم ظاهراً د بدن د غړو دښه تنظیم له امله بنکلی وي چې نور ډولونه هم لري، په ټولنیز ډول ټول انسانان بنکلي او بنائیسته دي، خوبیا هم که چا ته بنکلی یا بدرنگه وایو د ازموږ کار دی بنائیست که په هره بڼه وي د ارزښت وړ دی، خو له ټولو نه ډېر اغېزمن بنائیست او بنکلا د انسان د څېرې او د بدن د نورو غړو او برخو بنکلا ده. هغه چې ډېر ژر محسوس کېږي، له یو بنکلي سره د سترگو د مخامخ کېدو سره سم دهغه بنائیست او بنکلا په لیدونکي باندې اغېزه کوي.

له موضوع څخه دلرې تگ څخه خان ژغورم او خپل هدف ته راځم، څرنگه چې درنو لوستونکو ته څرگنده ده، ولسي جرگې او ولایتي شوراگانو ته دکانديدانو دټاکنې شپې او ورځې دي، چې پدې لړۍ کې زموږ په ولایت کې هم بازار گرم دی د ټاکنو کانديدان چې له یوې خوا پکې یو شمېر هیوادپال اشخاص شته، خوله بلې خوا دهبواد وېجاړونکي هم پکې ونډه لري، ځینې یې دغټو غټو پوسترو په چاپولو سره غواړي د خلکو پام خاتته راگرځوي، ددې ترڅنگ دوی پخپلو پوسترو کې د خپلو زده کړو، تجربو او نورو خدمتونو په هکله اوږدې اوږدې کېسي او کله ناکله دروغ او درب لیکلي دي، دلته یو څه د یادولو وړ بولم، هغه دا چې څوک د خدمت هیله لري او پخوا یې هم خدمت کړی، دغټو غټو پوسترو له چاپ او هم د ځان په هکله د ډېرې ستاینې نه ډډه کوي، ددې ترڅنگ غریبي هم ددوی ملگرې ده چارې یې محدودوي.

دگڼ شمېر کانديدانو د پوسترو له لیدلو څخه خلک سترې شو او دپالونه ترې ډک شول، خو په ناشاپي توگه ددوی په منځ کې یوه کانديدېه چې خدای ج پاک ډېر بنائیست وربښلی و رابښکاره شوه، دومره بنائیست او بنکلا لري چې د هر چا پام یې خاتته راگرځولی، سپین، سور، رنګ، نړۍ سرې شونډې، غټې سترگې او یې جادوگرو که څه هم د کار تجربه، زده کړه او کړنلاره یې هم ښه وه، خو هغه خلکو ته هېڅ وو او یوازې د هغې بنکلا ته یې پام وو. که نورو کانديدانو خپل پوسترونه په خلکوگرځول، نو ددې په پوسترونو پسې خلک گرځېدل دوکاندارنو، رېکشا چلونکو، ډرپورانو او هر چا غوښتل چې ددې کانديدې تصویر باید ولري او ترڅنگ به یې دا هیله هم څرگندوله چې خپله رایه به ورکوي.

زه په دې باور یم چې که له دې وروسته کومه بله بنائیسته او بنکلي کانديدېه میدان ته راونه وځي، نو ددې مینه والو ته به کتو سره سرې ویلای شي چې له نورو کانديدانو به زیاتې رایې وړې پدې توگه که چا څومره ډېر خدمتونه کړي دي اویا که څومره زیاتې زده کړې یې کړې وي، دومره اغېزناکې نه دي هغومره چې د څېرې بنکلا اغېزناکه ده او ددې لامل هم دادی چې خلک په هغه چا باور نه کوي چې پوسترونه یې په ډېرو ستاینو ډک دي ځکه دهغوی هر څه په قرض دي، خو ددې کانديدې په څېره کې هر څه نقد وو او خلکو ددې هیله کوله چې فکر به یې هم د څېرې په څېر بنائیست او بنکلی وي. له بلې خوا د خلکو دپوهې کموالی هم ددې بل لامل کېدای شي.

پانې پانې ژوند

شريفه فيضې وردگ

ولې نه چوې زرگيه داڅه حال داڅه رفتار دې
ولې مات نشوې تنديه نن دې وار دې نه دې وار دې
ولې نه تويې اوبكو ولې تمې شوې ليموكې
ولې نه وځې زما روحه چې نن جوړ پرتانا تار دې
ولې نه راځې مرگيه ولې تبتې زما له خوانه
راشه راشه خپرې راشه نور مې څه ژوندون پكاردې
ولې زما په زړه ويده يې ولې نه ځې زما له خوانه
ای ديار خوږو غمونو دپاداش زما دكاردې
ای غمونو! ای دردونو! دايو زه موي موندلې
دايو زه يم په دنيا كې چې مې بل په زړه كې ناردې
ای زما په غم شريكو ای زما په حال خپرو
مینی مكری مینی مكری داربنتيا دژوند شعار دې
داسې هجر كرم بې خوده داسې مینې لیونې كرم
داسې زړه مې سور په ونیو لكه سور مغز د اناردې
ته خو لاري زما له خوانه زه دپریښودم غمونه
نن مې بیا په پښوتللی د هجران دلاري خار دې
راشه گوره شریفې ته راشه نن یې ننداره كړه
چې په غاړه یې راوړې داشنا د غمو هاردې

جانان پیژنم

شاه محمود كپوال

زه يم افغان افغانستان پیژنم
حب الوطن من الایمان پیژنم
وطن ته ځکه محبوبه وایمه
چې مسلمان یمه قران پیژنم
زما زرگی په بل چا نه غولېږي
په ډېرو خلکو کې جانان پیژنم
د ملالی توره مې هیږه نه ده
هم مې تورزن لوی احمد خان پیژنم
د چاپه سپینو جامو ته تیروځم
زه مسلمان او هم شیطان پیژنم
رقیب خو تل غدار خادم گهلې
زه غداران او خادمان پیژنم
مراندي د عقل مې لاسې نه دي
کیدواله ځمکه هم اسمان پیژنم

افواڅ زرين

❖ محمد ناظم عظیمي

- ❖ حق و باطل به بزگی مردان شناخته نمیشوند، حق را بشناس تا اهلش را بشناسی باطل را درک نما تا اهلش را درک کرده باشی.
- ❖ به گویند نگاه نکن به آنچه گفته است بیاندیش.
- ❖ در جائیکه دیگران بلند پروازی میکنند تو تواضع کن.
- ❖ در جائیکه دیگران پرگویی میکنند تو خاموش باش.
- ❖ در جائیکه دیگران بارنج و غم دست و پنجه نرم میکنند تو درس عبرت بگیر.
- ❖ در جائیکه مردم میدانند، عمل نمیکنند تو عمل کن.
- ❖ در جائیکه دیگران احساساتی اند تو خون سردی خویش را حفظ کن.
- ❖ در جائیکه دیگران بخیل اند تو آنجا سخی باش.
- ❖ در جائیکه احترام نیست تو بدیگران احترام کن.
- ❖ در جائیکه دروغ ها و دروغگوها اند تو راست بگو و نیکو کار باش.
- ❖ در جائیکه بدی میکنند و مردمان بدکار اند تو نیکی کن.
- ❖ در جائیکه دیگران بیوفا اند تو باوفا باش.
- ❖ در جائیکه مهمان را خوش ندارند تو مهمان نواز باش.
- ❖ در جائیکه دنیا می خواهند تو آخرت بجوی.
- ❖ در جائیکه رهبر نیست تو رهبر(خدمت گار حقیقی) باش.
- ❖ در جائیکه ظالمان و ستم گران اند تو مهربان باش.
- ❖ در جائیکه نفرت است تو محبت بافشان.
- ❖ در جائیکه تغلبان اند تو فعال و عیار باش.
- ❖ در جائیکه بز دلان اند تو دلیر و شجاع باش.

خپلواکي

بېگا مې خوب کې ليدل
 يو خو ځوانان د کلي
 چې و غزا ته تللي
 له يرغلگرو سره
 دوی جنگېدلي ووډېر
 توري يې سرې ښکارېدې
 ډالونه تپ خوړلي
 خو گرد وهلو خپرو
 ډېره خوښي ښودله
 شونډې مسکې مسکې وې
 چې ننگيالو غازيانو
 له دښمن وړی ميدان
 دا توريالي ځوانان چې
 د کلي لور ته راځي
 د کلي پېغلي ورته
 د سرو گلونو گېډۍ
 او د ستاېنو گېډۍ
 په خپلو سپينو لاسو
 د دوی په مخ کې نيسي
 د ډول او ازپورته شي
 ځوانان اتن اچوي
 غازيان سندرې وايي
 د خوشالي سندرې
 د خپلواکۍ سندرې

غزل

د زړه بدل کې سپينه خوله غواړم
 ښکليه پر تا مې دا کسات پاتې دی
 هسې خو غلي غلي نه راگوري
 ښکلي کې لابلا پسات پاتې دی
 د شاعر يار شرطونه، نه دي پوره
 لايې وړوکی التفات پاتې دی
 ملاد شونډو شرابي شو خلکه
 اوس مېخانې ته ځي جومات پاتې دی
 څنگه ښه ناست دی د اختر په تمه
 اختر لالري دی برات پاتې دی
 ښکلامې ټوله له زړگي وپستلې
 لاپکې يو ښکلی ميراث پاتې دی
 سيلاب هغې پسې راغلی ښکاري
 په ما يې د سرو شونډو زکات پاتې دی
 غفار، خان دانش

د وطن غليم ته

مینه د وينې نه جوړېږي وينه مه سوزوه
 زما د خوار ولس دا خواره مینه مه سوزوه
 ستا به دا يو ماښامی تود شي په لمبو کې زما
 زما د ژوند هره لحظه رنگينه مه سوزوه
 زما د سر وينسته په کې دي د مودو راهيسې
 زما د خوار غريب د وخت قالينه مه سوزوه
 ستا د قدم سره تيارې راځي نو څله راځي
 د خوار ولس يوه لحظه حسينه مه سوزوه
 دانشه داسې سپينې وليکه چې تور لمبه شي
 سپينه د سپين زړه پيدا کېږي سپينه مه سوزوه.

يو سوال ک
 دا زلفې مخ
 زما په وړي
 زما په وړي
 راشه په سترگ
 د سوي رنگ
 په تا مې مينه
 خير دی که ترخ
 په پاکه مې
 چې رقيب
 زما په مينه
 خو خدای د
 غماز به
 که تا ق
 احساسه
 ملي بېر
 په کابل د
 د يار ياد چې
 څه يوه ورځ خ
 خوزه لاره ورت

و ادبي والي

گلستان " غالب "

گڼلونه درياپرونه دي

دیني معلومات او غوره ویناوی

د هیواد دنومیالی ژورنالست لیکوال او شاعر د ختیځو ولایتونو د پاکستان د اتحادی رئیس اسد الله حصار شاهی وال ووم کتاب دی په بنکلي کچه او صحافت د زرو ټکو په تیراژ په ۹۷ مخونو کې چاپ ووتی دی د کتاب په وروستی پوښتی د حصار شاهی وال تصویر او ښک یې د چاپو شویو او ناچاپو کتابونو بڼان راغلی دی پر کتاب ننگرهار د محاکمو رئیس مولوی صدیق الله "حقیق"، مولوی فضل الله کیمی او مولوی ضیا الله حکیمی لیکني کړي او سریزه یې نورزا خان دین کښلی ده باید وویو چې تر دې دمخه حصار شاهی وال شپږ نور سونه (لوی ننگرهار، د ادبی مرغلرو امیل، غوره ویناوي او متلونه قی تقالی، د لوی ننگرهار شاعران او بالاحصارونه او منارونه) چاپ یې دي او ۷ کتابونه یې نور هم چاپ ته تیار کړيدي موره په داسی حال چې د اسد الله حصار شاهی وال د دغه ادبی او دینی کتاب د چاپ له هغه ته د زره له کومې مبارکې وړاندی کوو دوي ته د خدای (ج) له مبارک څخه دلایاتو بریالیتوبونو هیله کوو. په قلم دې برکت شې او د پدې ټولو برخو کې دې بریالی او سرلوري وي. په درنښت روشن

ویره

د شاه محمود "كډوال" ليكنه
 ويره هغه څه دي چې بڼې اوبسدي خواوي دواړه لري يانې ويره هم بڼه وي او هم بڼه، بڼه يې داسې ده لکه يو انسان چې د يو بسد او ناوړه عمل له بسدو پایلونه ويره کوي او نه غواړي چې داسی عمل وکړي چې بسده پایله ولري چې دا ډول ويره بڼه ده کومه چې ټولنه د پرمختگ په لارو رواني او بسدو اعمالو مخنیوی کيږي. بسده ويره داسی ده چې يو انسان یوناوره عمل په سترگو گوري او دهغه په باره کې اوري ولې ويره دهغه په خوله مهر لگوي او نه پریږي رښتیا وینا وکړي او حق ووايي دا ډول ويره چې بسده يې بولو د ټولنی د پرمختگ د لاری خنډ گرځي او نه پریږي چې ټولنه د پرمختگ وکړي کله چې دا ويره د یوانسان په فکر کې ځای ونیسي که دهغه دسترگو په وړاندې هر څومره ظلمونه او تیري کيږي هغه د دغو ناوړو عملونو په وړاندی څه نه کوي او نه څخه وایي، چې دا ډول ويره زمونږ په افغاني ټولنه کې ډیر خاوندان لري. ویري زمونږ په افغاني ټولنه کې هغه وخت ځای پیدا کړ او پرمختگ یې وکړ د کله نه چې په هیواد کې انقلابونه پیل شول او حکومتونه به د ټوپک او کوتک په زور جوړیدل نو که چا به د حکومت او چارواکو د ظلم په وړاندی ودریدنه کوله هغه سړي به د پټو حکومتي ادارو له خوا په پټه نیول کیده، ربړیده او وژل کیده، همدامل وو چې د ریږیدلو او وژلو له ویري ډیر خلک له رښتیا ویلو نه گونگیان شول. دا ویره اوس هم زمونږ په خلکو کې موجوده ده، خلک دوهلو، ټکولو او وژل کیدو له ویري رښتیا نه وایي ځکه اوس هم په هیواد کې ټوپک او کوتک واکمن دي. که چا د کوم حکومتي چارواکي پر ضد کومه خبره وکړه دوهلو، ربړولو او وژلو سره مخ کيږي ځکه نو ویره اوس هم په چټکې سره زمونږ په فکرونو کې پرمختگ کوي او نه پریږدي چې رښتیا ووايو. خدای (ج) دې موره ته د محمد (ص) پدې وینا د عمل کولو وړتیا راکړي چې وایي (د ظالم په مخکي وینا کول ستر جهاد دي). تر څو ویره

لنډی

ته ځکه خوشحالیږم

چې مسافر لالې مې گلې ته راځینه

اختر دې مبارک شه

دې مبارک شه سلامونه در لېږم
 گيډي گيډي دمینی پیغامونه در لېږم
 هت او دناوخته له احوال دې خبرومه
 هفته کې درې څلور درته لیکونه در لېږم
 بسدزما یادگار دی له ځان سره یې ساته
 دخط په ملگرتیا خپل یادگارونه در لېږم
 غوږ او خیال مې ته یې چې کله راپه زړه شي
 دمینی له نړۍ نه سوخته در لېږم
 د کسې یاد کړې دې شتر گنده

توریالی غورځنگ

زمونږ هېواد د خلکو ژوند ته د ورپېښو گواښونو څخه یو هم انجوریزم دی. انجود هغو بهرنیو او کورنیو غلو ټولگه ده چې د نورو گواښونو ترڅنګ یې زمونږ مذهب، کلتور او ژبو ته سترگواښ ور پېښ کړی، د همدې انجورانو دفترونه د فحاشۍ ستر مرکزونه دي چې زیاتره نارینه او ښځینه کارکوونکي یې په اخلاقي فساد ککړ دي. ددې ترڅنګ د پردیو اونورو دینونو خپراوی هم د همدې انجورانو له لارې تر سره کېږي چې دا خبره د هیڅ هېوادوال نه پته نه ده. بله خبره چې د یادولو وړ ده هغه داده چې دا انجوانې چې د کوم هېواد نه بودیجه اخلي بیا خپلې ټولې چارې د هغه هېواد د قانون او غوښتنو سره سم

برابروي او دکور به هېواد د ځان اړ نه بولي، د نا امله گمارل ددوی د قانون لومړۍ په وسیله خپلې ناروا غوښتنې د انجورانو یو بل چار زمونږ د ښکاره ددې چار ننداره کوو. غواړي پدغه انجورانو کې اړینه ده چې د انگلیسي ژبه

هیڅ قانون منلو ته اشخاصو په کار ماده ده ترڅو ددوی تر سره کړي. ژبو وژل دي چې کله چې یو څوک دنده ترلاسه کړي نو زده ولري که نه نو

دنده ورته نشته که څه هم هغه په کوم مسلک کې دوکتورا ولري. موږ گورو چې په انجورانو او زیاتره موسسو کې داسې کارکوونکي کار کوي چې په هیڅ مسلک پورې تړلي نه وي خو د انگلیسي ژبې د یادولو له امله په لوړ پوست کې گمارل کېږي چې د همدې ښکېلاکې پروژې په لړ کې زمونږ زیات هېوادوال د زیاتو تنخواه گانو د ترلاسه کولو لپاره انگلیسي ژبه زده کوي ترڅو انجو کې دنده ترلاسه کړي، د حیرانتیا خبره خو لاداده چې د ښوونځي د زده کوونکو او محصلینو سربېره بې سواده اشخاص چې غواړي په دغو انجورانو او موسسو کې د چلوونکي، ساتونکي، او پخوانکي په توگه دنده ترلاسه کړي هم په انگلیسي ژبه پسې لگیدلي دي ځکه لکه څرنګه چې ما مخکې یادونه وکړه انگلیسي ژبه زده کول لومړی اړین اړ دي.

په پای کې د پایلې په توگه باید ووايم د نړۍ هغه ښکیلاکي څواکونه چې غواړي په نړیوالو په ځانګړې توگه په غریبو او خوارو ولسونو خپل مذهب، کلتور، ژبه او نورې غوښتنې ومنې د نورو ډول ډول لارو او تکتیکونو د ټاکلو تر څنګ یو هم همدا د انجورانو جوړول دي خو ژوندي او وینې ولسونه خپلې ټولې گټې او ځانګړتیاوې ژوندي ساتي اود

بهرنیانو د هر ډول تېري په وړاندې چمتو ولاړ وي.

غریب ولس او بدایه ناروغي

شامحمود کډوال

د اسلام د دین لارښوونې او قوانین تلپاتې دي، دا ځکه د اسلام قوانین له قرانکریم څخه راوتلي او د قرانکریم جوړوونکی او رامنځته کوونکی ځواکمن او ستر ذات الله ج دی. ددې په وړاندې نن ورځ وضعي اود انسانانو په لاس جوړ شوي قوانین د ځینو اشخاصو له خوا وړاندې کېږي، ددغو قوانینو جوړوونکي انسانان دي چې هرڅو کاله وروسته دې ته اړ کېږي چې پخپلو قوانینو بیا کتنه وکړي او ځینې خبرې په کې زیاتې او یا کمې کړي، خود اسلام قوانین له دغه ستونزې نه ساتل شوي دي.

د اسلام دین دخپل زاتګ سره سم زنا، گناه او جرم گنهی او مسلمانان یې

ترې منع کړي، چې مسلمانان ددې ناوړین له ستونزو څخه وساتل شي، ددې په وړاندې دانسان جوړ شوي قوانین چې په ډېرو اروپایي او نورو هېوادونو کې ترې گټه پورته کېږي، زنا ته کوم جرم او گناه نه وایي چې پدغه گناه کې ورځ په ورځ پراختیا راځي او او س گڼ شمېر مسلمانو هېوادونو ته هم ورننوتې ده.

لکه څرنگه چې ما وړاندې یادونه وکړه چې د اسلامي قوانینو سرچینه قرانکریم او په پای کې خدای ج دی چې دخپلو بنده گانو په گټو او زیانونو بڼه پوهېږي، هغه که خپل بنده گان له زنا منع کړي، په دې کې یو ځانگړی حکمت پروت دی چې موږ

دخپلې پوهې په کچه په هغې پوهېږو. هغه هېوادونه چې زنا په کې دود لري له گڼو ستونزو سره مخ دي، ورځ په ورځ له انساني ژوند څخه لرې کېږي، چې یوه غټه ستونزه یې له زنا څخه راپیدا کېدونکې ناروغي ایدز ده، ټولو ته څرگنده ده چې ایدز یوه داسې ناروغي ده چې درملنه یې نشته، خود دې انسان وژونکي ناروغی د ورکېدنې او وژنې لپاره بنسټیز ګامونه نه پورته کېږي، هغه چې اسلام وړاندې کړي، ترڅو داسلامي قوانینو د اغېزمنتیا مخه ونیول شي ددې ناروغۍ په اړوند اوس ستونزه داده چې نه یوازې دا چې د ناروا اړیکو له لارې خپرېږي، بلکې

شاه محمود کله وال

(۱۹۱۹)

انسانان خوراپېدا ټول بختور دي
خو دا ځينې يې نږدې تر ځناور دي
په حساب او په کتاب يې باور نشي
په وژنو رېږونو باندي سر دي
له اميانو پټوي رښتيا خبرې
په پر رټلي اوس ختلي په ممبر دي
چې رالوی وي د انسان په غلامۍ کې
د "بادار" له غلامۍ کله خبر دي
دلته ښکلي هلته ښکلي خدای ستایلي
د اسلام بچي له هر چا منور دي
خدای به ټول هغوی رسوا له موږ جلا کړي
چې په موږ کې ننوتې په منتر دي
ظالمان به ظالمان بولو "کله واله"
خیر که دوی اوس ښکروور دي زورور دي.

غزل

زړه کې مې چې وگرځې تاته غزل وليکم
داسې مات زړگي باندي ماته غزل وليکم
ووايه په دې دنيا تانه هم څوک ښکلي شته
خپله فيصله وکړه چاته غزل وليکم؟
زیر زما په شاتته رنگه، دی د پسرلي پسي
ژارم په سلگيو د توت خوا ته غزل وليکم
ته په زارو نه کېږې سترگو کې مې اوبښکې وي
ورشمه زیارت کې پیر بابا ته غزل وليکم
غلي د سپوږمۍ رڼا ستا دمخ سپوږمۍ پسي
نیمه شپه ژړا کې مې ژړا ته غزل وليکم.

محمد قاسم رجاء

زلمی زیرک

غزل

زما او د جانان په منځ کې ستوري شاهدان دي
څه خلکو یو لیدلي څه مو گوري شاهدان دي

چې هره چهارشنبه به مو د زړه خواله کوله
د کلي د زیارت د ونو سیوري شاهدان دي
په هر لفظ کې مې نغبتې یې په هر لفظ کې دي ستایم
زما د لاس قلم، د غزل توري شاهدان دي

جانان که راته نه وائې بد مه راته راگوره
وختونه هغه تېر تراوسه پورې شاهدان دي.

غزل

په کانیو مه ولی شو ستړی دا زما لېونی
پرېږدی چې گرځي په دې چم او په صحرا لېونی

چې به یې د قاف پر ښاپېریو یې نخري کولې
اوس منجاورو سره ژوند کوي همدا لېونی
له ژوند بېزار خلکو رټلی مانه مخ اړوي
چا لمسولی نه پوهېږم په رښتیا لېونی
د نصیحت کتاب که ټول ورته راوسپرم زه
ځي رانه تښتې نه خپلېږي په ژړا لېونی

دا جنون نه د وخت نادودو پر دې لوبې کړي
ځکه یې خلک نن رابولي یو "رجاء" لېونی.

خساره خسان لري او جبران تعزيراتو په ارتباط اودبت په
خساره لازم كېږي چي پدي محتوا وړاندي شو

دغه اروا ته خپل سپين او ازاد شعر دلي كوم

بڼكاري

پوه بڼكاري چم پري پويان ساتلي
پښتو كې بي گونگري وو اچولي ورتنه
باز په دي پوه نه د چي دغه دغه دي
خو په نغمه به بي باز هم خوبه پده
چي به فضاي ته شو وور پورته پسي
بې با به راخوشي شو دغمكي لورته
له غره هار او شرننگه اار نه به بي
تول الوتونكي وپهدلي بي كچه
دغه بڼكاري د سردرو تروكي
په وخت د بڼكار كولو نېت و كبر
لاس بي دپاز په سر ورتببر كره هلته
او اشعاره بي ورك سره والوزه نور
په اشعاره لوري فضاي ته لاړو
بېرته راخوشي شو سوباندي
غښني هوبن باري او چالاكه مرغلي
ويوه پدي او پسي والوتلي
داس سردري او تري پاتي شوي تري
دغه مېرې او د بڼتي پاتي شوي تري
نورو ملكوت ته بي پښاه پوړه
د باز پڼچونه بي رسا پوړه
د رني درني سېسي شوي غلي هلته
سرونه بي گتې وولاندي ننه ابستل
خونور وچود بي تول بېرون بڼكار پده
باز لوره گتې باندي كښېناست ورتنه
پښه به بي په گتې باندي ووهله
شرنگ به گونگرو په سردرو كي وكبر
سېسي په نوري پسي غونجي شولي
بڼكاري راوړ سېسي د ژوندي سېسي بي
پوه پوه به كره راپورته پسي
دچار مان دچا كې باب لپاره
حلالولي ، پخولي او خولولي به بي
باز به هم مور شو دهم جنس په غونډو
خكه چي بڼكار به بي كاوه په نښو

پاران لاړه بي وفا شو حوونگي شته

سترگي نه تورو

مريم ناصري

دغم كېسي دي دلته باره سترگي نه تورو
نور مي توبه شه له سېنگاره سترگي نه تورو
نه مي امېل غاړي ته راوړه نه گلان اوربل ته
بڼگري مي هم نه دي پكاره سترگي نه تورو
په گودرغم دي ماتي شوي منگي ساندي وايي
لوخري خېژي له چناره سترگي نه تورو
په غم خوندي گرانه باره چي بي هېر كرمه زه
دلته غمونه دي بي شماره سترگي نه تورو
وخت دسېنگار نه دي وطن زه مور نه كار غواړي
ناصرې كښېنه په قراره سترگي نه تورو

شاه محمود كهوال

گراني نوي ژوند او حال دي مبارك شه
سره لاسونه او سور شال دي مبارك شه
په غلو دېره په نخرو بي جوړه كېري
لكه گل غوندي جمال دي مبارك شه
پودي حسن قلدري بل درنگونو
په تندي كي شېنكي خال دي مبارك شه
سر ترپا به سر و سېبېنو كي بي پتېه
بڼكلي داچاه و جلال دي مبارك شه
سره دولي دي دكوال په و بڼورنگ ده
نوي بار سره وصال دي مبارك شه

رښتېني خوب

ممتاز احمد عزيز

د ما بڼام په ترگمي كي
په خلاته شان د پوه وه
په مزار د شهېدانو
په ورو ورو به بلېدله
په فرهاد مي شو تر غوزو
چي فرهاد كي بي دا وېلي
سېبا ورغ دلوي اختر ده
دېتم گربوان دي خېري
كوندي رندي سر بېري
هر خواته جوړ ماتم و
هاتفي غمې تر غوزو شو
باشه وخت اوس دلمانځه دي
چي له خوږه رابدار شوم
د تعبېر په تكل تلمه
محبوبي په نظر شو
ورته تېر مي دغه حال كړو
وېل بي واوړه اي عزېزه
دغه خلك افغانان دي
خوږېدلي له دېر وخته
كوندي رندي بېتمان دي
د سختي پسي راحت دي
دا قانون دپاك الله دي
د دېوي تعبېر همدا دي
د سېبا لمړيه خلاته دي

هیلی

زموږ ټولنه په ټولیز ډول یوه وروسته پاتې ټولنه ده ، دا وروسته والی د ژوندانه په مختلفو ډگرونو کې جوت دی او موږ ورسره مخ یو ، له بل لوري زموږ ټولنه یوه اسلامي ټولنه ده ، خو لاهم د اسلام د غوښتنې سره سم د ژوندانه چارې پرمخ نه ځي . هغه څه چې زه غواړم خبرې پرې وکړم ، هغه زموږ په ټولنه کې یو ډېره وروسته پاتې طبقه یانې موږ بنځې او په موږ پورې اړونده موضوع ده .

نارینه هم د پوره حقونو دي ، خو دهغوی په ډېر د ظلم او ژوند کوي ، له ډول ناسودې د بنسټیز حل نه پورته کوي او هر

کله څه هم زموږ د ټولني خاوندان شوي نه پرتله ، بنځې جبر لاندې بنځو سره ډول روانې دي ، خو لپاره یې هېڅ څوک گام

خویندو ته مشوره!

څوک یوازې دخپلو ځینو موخو لپاره کله نا کله د بنځو د حقونو خبرې کوي .

ټولې خویندې پدې پوهېږي چې زموږ په ټولنه کې ځینې داسې چارې شتون لري چې ددوی لپاره د خورا زیات زیان رسوونکي دي ، خو یا دوی څه نه وایي او یا یې څوک ویلو ته نه پرېږدي . زموږ په ټولنه کې ډېر څه د نارینه وو په خوښه کېږي ، هغه چې اسلام یې هم مخالفت کوي ، د بېلگې په توگه کله چې یو ځوان غواړي بنځه وکړي ، نو ډېر پدې پسې گرځي چې یوه پاکه مسلماننه ، د حیا په جامه ښکلې پېغله د ځان لپاره وټاکي او پدې برخه کې ډېره هڅه کوي ترڅو یوه باایمانه پېغله د ژوند ملگرې کړي ، او حتی کله ناکله ځینې ځوانان هغه پېغلې چې زده کړه یې کړي وي ددې لپاره نه خوښوي چې له کوره وتلي ده ، نو یې حیا شوې به وي .

په همدې توگه کله چې یو ځوان او پېغله سره واده وکړي ، نو له واده نه وروسته دا چې ددوی ترمنځ یو تړون منځته راځي او هغه داسې چې دواړه یو دبل لپاره شي ، خو ځوان بیا هم د نورو لپاره وي ، ځوانان او نارینه د واده نه وروسته خپله بنځه پرېږدي او د نورو په بنځو پسې ځي ، زنا کوي ، شراب څکي او نور ډول ډول ناوړه کړنې ترسره کوي .

خو ددوی په وړاندې ددوی بنځې ، زنا خو پرېږده ، که چېرته ډېر کوچنی بېخایه کړنه ترسره کړي ، نو سمدلانه وژل کېږي ، پداسې حال کې چې د اسلام له نظره دواړه نارینه او بنځه چې گناه وکړي ، یو ډول گناهگار دي او دواړه بنایي یو ډول سزا وويني ، خو دا چې بنځې کمزوري دي نشي کولای خپل خاوند د

کوم ناوړه ورکوي زما موخه بشپړې یا غواړي ، کوچنی ملگري کي زه په دې د خپل ژوند حق به هم اوس مهال نورو ناوړه ترسره یې هم د بنځو

لقمان د حکمت مخامخ صورت او ویل د خای کی هماغه او دومره

ولسواکيز اوښتون

او

ستونځي

له ډېر وخت راهيسې زموږ گران هېواد د پردیو تر تهریو لاندې دی، کله دغه تهرې جگړه بیږ وي او کله سوله بیږ- خو، چې هر ډول وي د پردیو دا ځانگړنه ده، چې د کوربه هېواد ملي ارزښتونه باید له منځه یوسي. که د کوربه هېواد وگړي د خپلواکۍ احساس ولري باید په بېلا بېلو لارو هغه ووژل شي.

په هېواد کې د طالبانو د واکمنۍ نه وروسته د ولسواک اوښتون سروالو، هېوادوالو ته ډېر څه په غوږونو کې واورول، په سترگو یې وروښودل؛ خو دوی ته یې ورنکړه. اوسمهال په هېواد کې هغه وگړي خوښ دي چې د دولت یا بهرنیانو ډالر ورسېږي او باید څرگنده کړم چې همدا وگړي د وینا او جرگې کسان دي چې د خپلو گټو او ډالرو لپاره د دولت په نیمگړتیاو څه نه وايي او په دې توگه دولت غواړي دوی خوښ وساتي، ترڅو د ملت ژبه گونگه وي، خو عام وگړي ډېر په بدحالت کې ژوند تهروي او له ډېرو ستونځو سره مخ دي.

د ولسواک اوښتون د رامنځته کېدو سره پخواني ټوپکوال په زیاتې خواکمنتیا او غښتلتیا سره بیا رامنځته شول او د دولت د تیتو څوکیو نه تر وزارتونو پورې یې ونيول. غواړم زیاته کړم چې ټوپکوال یواځې خپلې گټې پېژني هغه گټې چې د افغانانو په زیان دي؛ خو دا چې دوی ته د دوی گټه د امریکایانو له خوا برابره ده؛ نو دوی د امریکایانو ساتونکي او منونکي شول. دلته دا خبره د ویلو بولم، چې ټوپکوال هغه وسله وال دي، چې افغان

ملت ترې زړه چاودې دی؛ خو امریکایان ترې خوښ دي. نو، چې امریکایان خوښ وي افغان ملت د چا لپاره دومره ارزښت نه لري.

ټوپکوالو د وخت د غوښتنو سره ځان جوړ کړ، عصري شول، هغه د غرونو او دښتو جامې یې وغورځولې او د ښار جامې (درویشي) یې په تن کړې، پیرې یې وخریلې یا یې موندې. کړې. دا؛ ځکه چې پخوا له دې د مجاهدینو او طالبانو همدا جامه وه او خلکو له دې شیانو سره مینه نلرله. ټوپکوالو ته دغه کار ډېره گټه ورسوله. وزارتونه او ریاستونه یې ترلاسه کړه او کومې مرستې چې د بهرنیانو له خوا له هېواد سره کېږي هغه د دوی جیبونو ته ځي، دوی یې بېرته بهرته استوي او هلته پرې مارکیتونه او هوټلونه جوړوي. دا بهیر لاهمداسې روان دی، خو دا ټوله د امریکایانو تگلاره ده. له یوې خوا مرسته کوي او هېوادوالو ته ورنیایي چې موږ ستاسو هېواد جوړو، خو له بلې خوا یې دغو مرستو ته په دولت کې ښاماران کېږي او مرستې د هغوی جیبونو ته ځي.

په مرکز او ولایاتو کې دولتي ځمکې د ټوپکوالو له خوا نمره کېږي او په خلکو یې پلوري. هغه هم داسې خلک چې باید د دوی له ډلې څخه وي، پدغه ترڅ کې غواړم ووايم چې په هېواد کې د ځینو افرادو له خوا ډلپالنه، سیمه پالنه، ژبپالنه او خپلپالنه ښه په وده کې ده او هغه څوک چې د دې کار نه بهر دي؛ نو په زیان کې دي. په دې معنا، چې د دغو نعمتونو (ځمکو، دندو او ډالرو) څخه محروم دي.

همدارنگه لیدل کېږي چې په هېواد کې بیکاري ډېره ده. له بلې خوا دولت غواړي دغه بیکاران نور هم ډېر کړي. په دې معنا چې دولت اوس پېل کړی دی. د دولتي کارکوونکو شمېر کموي. دا، چې دوی د دې کار لپاره هر دلیل لري، لري به یې؛ خو زه دا وایم: دغه کارکوونکي چې نن له کاره گوښه کېږي دا به څه کوي؟ په داسې حال کې، چې هر یو یې د کار دېرش کلنه او لازياته تجربه لري. دوی به په بازار کې کراچی چلوي او که کچالو به. څرخوي؟ دلته زه غواړم ووايم، چې که دولت غواړي ناپوهه کارکوونکي له څوکیو لرې کړي او یوه سمه اداره رامنځته کړي؛ نو ناشوني ده؛ ځکه، ناپوهه او غیر

ولسواکيز اوښتون او ستونځي

پنځم کال، پنځمه گڼه، ۱۳۸۴ ل. وری- غویی

داسې داسې گڼېږي؟

شاه محمود "کډوال"

دولت لرو او دا دولت د دې دعوه کوي چې د دوی اداره یوه ملي اداره ده خو د دې ادارې له زړه کابل څخه د هېواد دښمنان خپرونې کوي او قومي، ژبني او سیمه ییز توپيرونه پیدا کوي.

زما په اند هېواد کې ملي یو والي ته ډېره اړتیا ده او ملي یووالی هلته تینګېدلی شي چې د ملي گټو زیانمونکي خلک لا ایسار او قابو شي او هغه خپرونې چې د افغانستان د اساسي قانون د غوښتنو سره سره خپرونې نه کوي او هېواد بیا د خپلو خپرونو له لارې جگړې او بربادیو پر لور راکاږي، بندي کړي شي.

بله خبره دا چې د یادولو وړ یې بولم هغه داده چې ځینې خلک په دیموکراسۍ کې د بیان د ازادۍ نه ناوړه گټه پورته کوي او له دې لارې خپل ځان هدف ته رسول غواړي، زما په اند د بیان ازادې باید دومره نه وي چې ملي گټې او مقدسات پکې تر پښو لاندې شي او د گورو هغه ټولني او هېوادونه چې هلته دیموکراسي او د بیان ازادې په پوره توګه پالل کېږي څوک نشي کولای د هېواد د ملي گټو پر ضد خبرې او یا کار وکړي د بیان ازادې باید د هېواد د هغو دښمنانو په وړاندې وکارول شي چې په هېواد کې یې د جگړو اور ته لمن وهي او په زور ځان قدرت ته رسول غواړي، دوی هېواد نالوستي خلک په یو او بل نوم غولوي او د ځان په گټه تیرې کار اخلي.

تېره شپه پخپله ډېره کې ناست وم او د یوه ملګري له خوا ماته ډالی شوې خپرونه مې لوستله، په خپرونه کې چې ما تر لوست لاندې نیولې وه ځینو لیکوالو په خپرونو او لیکوالو لیکنې کړې وې، چې زما په اند ښایي افغانان یې ونه بولم ځکه هغوی افغان ته افغانستان او افغانستان ته د (اریانا کبیر) کلیمې کاروي په داسې حال کې چې په هغه اساسي قانون کې چې ټولو افغانانو منلی راغلي دي چې د افغان کلمه د افغانستان د ملت پر هر فرد اطلاق کیږي، که چیرې دوی افغانان وي او د افغانستان اساسي قانون مني نو بیا ولې افغان ته افغانستان وايي او د افغانستان د نوم په هکله چې څوک څه وايي او د هغې د بدلون غوښتنه کوي دا بیا د هغوی د نه افغانیت خبره په بنسټیزه توګه بې شکه کوي او څرګندېږي چې دوی د افغانستان اوسېدونکي افغانان نه دي بلکې د افغانانو دښمنان او پردي خلک دي او همدارنګه زموږ نومیالیو، ننگیالیو او توریالیو اتلانو ته په سپکه سترګه لیدل دا د دوی بله ځانګړنه ده.

د نړۍ په نورو هېوادونو کې ملي گټې او ملي مقدسات هغه څه دي چې زیاتوونکي یې په درنه سزا محکومېږي، خو له بده مرغه زموږ په هېواد کې داسې نه ده، د هېواد دښمنان ښه په زپورتیا سره د هېواد ملي گټو او مقدساتو ته زیان رسوي خو څوک نشته چې له هغوی پوښتنه وکړي او یا یې دغه ناوړه کار څخه ودروي، په داسې حال کې چې موږ په پخپل هېواد کې یو

دیموکراسي طبيعي او میراثي ده، هېڅوک نه شي کولی چې یو ملت د متروکې په زور ازادې غوښتونکی او دیموکرات وي.

"مونټسکیو"